

- בא הנה סלוצקי - המחבר של ספר ההגנה לקרוא את היומן שלי מהשנים האחרונות של קיום ההגנה - ז"א לפני קום המדינה. נתתי לו כל החומר הארכיוני שיש לעצמי והוא ישב עליהם עד מאוחר בלילה.

27.6.66, יום ב'

עניתי על 14 מכתבים היום. לנדוי ממפעל הפיס מוכן לעזור בכספי הפרס למדרשה.

סלוצקי עבד היום על החומר עד הצערה - הוא ליווה גם אתמול בצעדה, וחזר לפנות ערב לח"א. הוא רוצה לחזור הנה בתחילת השבוע הבא.

קראתי הערב את הימיראוס של אפלטון. במשך כשעה המפקחי רק כשלושה עמודים.

29.6.66, יום ד'

יורגו אה"צ לח"א. בחמש נתכנס המרכז של רפי לדון בשאלת תוספת היוקר. דבר יוסף אלמוגי כשעה - בעד כמובן ובר - נגד. הייתי מוכרח לעזוב הישיבה באמצע כי בשמונה בא אצלי מנבן אמריקני יהודי ואשחז (נדמה לי קמיינקה), אחריהם בא אצלי הסו"ל הגדול ביותר של עתונים (יש לו קשרה עתונים שהפוצתם היא למעלה מעשרה מיליון) (היה עליו טאטר היום במעריב). שוחחנו על יחסי ישראל ברמניה. אמרתי לו על המצב בישראל כפי שנראה לי. הוא אמר לי שאין בגרמניה איש מחו"ל יותר ידוע ויותר נערץ ממני. שוחחנו גם על בעיות עולמיות.

30.6.66, יום ה'

בבוקר בא אצלי משה דיין. הוא אמר לי שמעריב בקש ממנו לנסוע לוייסנאם, הוא נוסע מקודם למרים. שוחח שם עם גנרלים על מלחמת ויסנאם, משם ללונדון, וגם שם יתראה עם מצביאים. יסע לוויינגטון ויקיים שיחות אצו עם הפנטגון, ומשם לוייסנאם. הוא רוצה ללמוד דרכי המלחמה ותוצאותיה.

לאחר הצהריים חזרנו לשדה בוקר.

עבדתי על סידור החומר הארכיוני עד שלוש אחרי חצות.

1.7.66

' סידרתי היום כל תיק 1953.

באחת עשרה הגיעה לביחי משלחת גדולה של כמה עשרות מסנס לואיס - אנשי המגבית.

דברתי אהם על הנגב, חשיבותו, מקומו, מעמדו ועל המדרשה. סיפרתי להם שיחכן שבשנה הבאה,

אחרי הועידה של ארגון אמריקני אחד בסוקיו שהוזמנתי לבוא שמה אבוא אחר כך חזרה לכמה ימים

באר"ב - לארגן קבוצה ידידים לעבוד בשביל המדרשה, אחד מהם - שנקר - אמר להם שהוא כבר

מעכשיו חבר בקבוצה הזאת.

6.7.66, יום ד'

עלינו הבוקר לירושלים - לישיבת הכנסת. רפ"י ורוזן הציע בחירת ראש הסיעות ישירות.

חברי המערך וגחל קיבלו חופש להצביע כרצונם. ברוב גדול נתקבל החוק ונשלח לוועדה. חברי רפי

כמעט כל חברי מפאי, הליברלים ואחדים מחרות ואחרים מליברלים הצביעו בעד. מפדל, אה"ע, מפמ,

מקי הצביעו נגד.

לארוחת צהריים הזמנתי את בן נתן ואשתו ואת תדי. בן נתן מסר לי שמקורם בשגיט

הקודמות היה כתוב בהסכם המלווה - "פרט לנגב" מטעמי חוץ, עכשיו אין כל תנאי לגבי המלווה.

יתחילו לפרוע אחר 6 - 7 שנים. חלק מהמלווה (15%) נסור מרכיח. הממשלה חפזת לעשות מה שהיא

רוצה. תדי מסימי בנוגע לעיריה. בין חברי המועצה אין מי שמסוגל לעזור. על המנגנון אין

לסמוך ושום דבר לא נעשה. ייתכן שהוא מגזים קצת.

אחרי הצהריים שבנו לשדה בוקר.